

προξενουσιν αἱ δυστυχεῖς Ἀθηναίαι ἐγκατελελει-
μέναι εἰς τοῦ καταστροφεῖς. Ἡ πόλις εἶνε κα-
τεστραμμένη μέχρις ἐδάφους· δὲν μένουσιν εἰμὴ
φοινικῆς τινες καὶ ἀρχαῖα μνημεῖα, περὶ ὧν ὀλί-
γον φροντίζουσιν οἱ Τούρκοι. Ἐπεσκέφθη κατὰ
καθῆκον τὸν Πίμπασην ὅστις δὲν μ' ἐδέχθη κα-
κῶς, καίτοι ὧν ἀληθὴς δῆμιος. Πρὸ μικροῦ εἶχον
ἰδεῖ, οὐχὶ μακρὰν τῶν κήπων τῆς Ἀκαδημίας,
ἀγρὸν πλήρη ἀνθρωπίνων κεφαλῶν ὡς αὐτὸς εἶ-
χε κόψει.

Τὸ ταξείδιον τοῦτο εἰς Ἀθήνας ἰσοδυναμεῖ δι'
ἐμὲ πρὸς ὀλοκλήρον βίον. Καὶ μόλα ταῦτα πρὸς
τὴν ἐσπέρην τῆς δευτέρας ἡμέρας ἠναγκάσθη νὰ
ἐπανεέλθω εἰς τὴν θαλασσοπορίαν. Οἱ Ἕλληνας,
ὀλίγον πρὸ τῆς ἐλευσεῖς μου, εἶχον ἐκτελέσει
ἐπιδρομὴν μέχρι τῶν ὑπωρειῶν τῆς Ἀκροπόλεως
καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις ἠρεθισμένος πληθυσμὸς δὲν πα-
ρέχει εὐχαρίστως συντρόφους. Περὶ τὴν δύσιν τοῦ
ἡλίου ἐπικνήθησαν πρὸς τὴν λέμβον ἥτις μὲ ἀνέ-
μενεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ κα-
τεφύγομεν ὅπως διέλθωμεν τὴν νύκτα ἐπὶ μι-
κρᾷ ἐρήμῳ νήσῳ, ἐν τῷ στενωφῷ τῆς Σαλαμίνος.

Ἀναφορὰ Ἐλβετοῦ.

Εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον τῶν Πικρισίων ὑ-
πῆρχεν ὠριοτάτη δρομάς, ἥτις εὐρεθεῖσα εἰς
ξένον καὶ ψυχρὸν κλίμα ἐμαρτάνετο ἀπὸ ἡμέρας
εἰς ἡμέραν. Διὰ νὰ ζωογονήσῃ τὴν σχεδὸν
σβεσθεῖσαν θερμότητά της διέταξαν οἱ ἰατροὶ νὰ
τῇ δίδωνται καθ' ἑκάστην τέσσαρες φιάλαι κα-
λοῦ οἴνου καὶ ἄρτος. Ἡ φροντίς τῆς ἀσθενοῦς ἐ-
νεπιστεύθη εἰς Ἐλβετόν τινα, ὅστις τακτικώτα-
τα τῇ παρέθετε τὸ δρεκτικὸν δεῖπνον καὶ ἐν
τούτοις τὸ δυστυχὲς ζῶον ἐμαρτάνετο ἐπὶ
μᾶλλον καὶ μᾶλλον καὶ ὁ θάνατός του ἦτο θέ-
βαιος. Τότε ὁ καλὸς Ἐλβετὸς ὑπῆγεν ἱεστικῶς
νὰ ζητήσῃ τὴν ἀμοιβὴν τῶν τόσων του φροντί-
δων πρὸς τὴν θνήσκουσαν. — Καὶ τί θέλεις; τὴν
ἠρώτησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ καταστήματος. — Νὰ
διορισθῶ εἰς τὴν θέσιν τῆς δρομάδος.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Περὶ τῆς τῶν ὀρνίθων ἀσθενείας.

Ὁ κ. Δ. Χριστίνης, λαθῶν ἀφορμὴν ἐξ ἀ-
σθενείας παρατηρηθείσης ἀπὸ τινος εἰς τὰς ὀρ-
νίθας, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐδη-
μοσίευσεν διὰ τῆς «Καρτερίας» ἀξιόλογον διατρι-
βὴν, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα·

Κατὰ τὰς ἀκριβεῖς παρατηρήσεις μου κατὰ
τὴν θεραπείαν τῶν ὀρνίθων καὶ νησῶν (παπιῶν)
τοῦ ἐνταῦθα πτηνοτρόφου κ. Πτολεμαίου, διέγνων
ὅτι ἀμφοτέρω τὰ εἶδη τῶν πτηνῶν τούτων ὑπέ-
φερον ἐν πρώτοις ἀπὸ δυσκοιλιότητος καὶ ἐμπρά-
ξεις τοῦ ἥπατος προερχομένης ἐκ τῆς ξηρᾶς, ἐκ

σπόρων ἰδίως, τροφῆς (προσπιθεμένης καὶ τῆς
ἐλλείψεως ἐπαρκούς καὶ καθαροῦ ὕδατος), ἥτις
ὅσον ὠφέλιμος ἀποβαίνει αὐτοῖς κατὰ τὸν χει-
μῶνα, τόσον ἐπιβλαβὴς προσγίνεται διδομένη
ἀποκλειστικῶς κατὰ τὰς ὥρας τοῦ καύσανος.
Ἐπιτεινομένης δὲ τῆς δυσκοιλιότητος, ἐπέρχε-
ται πυρετὸς ἐξασθενῶν καὶ μακρῶν τὸ σῶμα·
καὶ ἂν μὲν προληφθῇ ἐγκαίρως αὕτη, τὸ πτη-
νὸν ἀναλαμβάνει ταχέως, εἰ δὲ τοῦναντίον, αἰ-
φνίδιος θάνατος ἔσται ἢ ἀναπόφευκτος συνέπεια
αὐτῆς, τουτέστι τὸ πτηνὸν προσβάλλεται ἀπὸ
θανατηφόρον ἀποπληξίαν.

Τὰ πρὸς θεραπείαν μέσα τῆς τοιαύτης νόσου
εἰσὶ προληπτικά καὶ θεραπευτικά, ὧν τὰ μὲν
συνίστανται 1^{ον} εἰς ἀλλαγὴν τροφῆς, ἀντικαθι-
σταμένης τῆς ἐκ σπόρων δι' ὕδατος ἐξ ἀλεύρου
ἢ πιτύρων, ἰδίως τῆς σήκαλης· 2^{ον} εἰς καθαρὸν
καὶ εὐάερρον ὀρνιθῶνα· 3^{ον} εἰς καθαρὸν καὶ ἐπαρ-
κὲς ὕδωρ, καὶ 4^{ον}, ὃ καὶ ἀναπόφευκτον, εἰς κα-
θημερινὴν σχεδὸν χορήγησιν σὺν τῇ τροφῇ πο-
σότητος τινὸς φύλλων *μαρουλίου*, κοπτομένων
εἰς λεπτά τεμάχια· τὰ δὲ θεραπευτικά, λαμβαν-
όμενα ἄνευ, ἐννοεῖται, τῆς παραλείψεως τῶν
ἀνωτέρω, διὰ μόνον τὰ πάσχοντα πτηνά, περι-
ρίζονται ἢ εἰς μικρὰν δόσιν ἡμίσεος δραμίου
θεικῆς σόδας, διαλυομένης εἰς ποσότητα ἐνὸς κο-
χλιαρίου τῆς μανέστρας ὕδατος χλιαροῦ, ἅπαξ
ἢ δις τὸ πολὺ τὴν πρώϊαν εἰς ἑκάστην ὀρνίθα διδο-
μένης, ἢ εἰς ἕλαιον καθαρὸν ἐνὸς ἐπίσης κοχλιαρίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μὴ προληφθείσας καὶ κατὰ
συνέπειαν ἐξ ἀποπληξίας προσβληθείσας ὀρ-
νίθας, οὐδὲν ἄλλο μέσον σωτηρίας ὑπάρχει ἢ ἡ
ταχεῖα ἀφαίμαξις ἐπὶ μιᾶς τῶν πτερόγων ἐξε-
χούσης φλεβός. Τὸ μέσον τοῦτο δοκιμασθὲν με-
τὰ καταπληκτικῆς ἐπιτυχίας ἐπὶ μιᾶς νήσεως
τὸν ἔσχατον πτεροῦσης κίνδυνον, ἐπεσφράγισεν
τὴν περὶ ἀποπληξίας διάγνωσίν μου.

Ἐν τούτοις δύναται τις ν' ἀποφύγῃ τὴν χρῆ-
σιν τῶν θεραπευτικῶν τούτων μέσων, ἐπιμελιού-
μενος καὶ ἐπισπεύδων τὴν τῶν προληπτικῶν,
τὴν τοῦ μαρουλίου ἰδίως, καθόσον αὐτὸ τοῦτο
τὸ φυτὸν διδόμενον τρις ἢ τετράκις τὴν ἑβδο-
μάδα, ἀρκεῖ οὐ μόνον τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην
ἀσθένειαν νὰ προλάβῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐτέρας
παραπλησίου φύσεως νόσους νὰ προφυλάξῃ τὰ
πτηνά ταῦτα.

Ὅλη ἡ ῥωμαϊκὴ φιλολογία, λέγει ὁ διά-
σημος καθηγητὴς Θάουλοβ, ἠδύνατο νὰ ἀ-
φανισθῇ χωρὶς νὰ προκύβῃ ἐκ τούτου μη-
δεμία βλάβη εἰς τὸν πολιτισμὸν, ἄνευ δὲ
τῆς ἑλληνικῆς οὐδὲ πολιτισμὸς δύναται νὰ ὑ-
πάρξῃ κατὰ τὴν ἀληθῆ τοῦ ὅρου ἔννοϊαν.

Ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ, τοὺς πλειοτέρους
σιδηροδρόμους ἐν Εὐρώπῃ ἔχει τὸ Βέλγιον.